

6. neděle velikonoční rok C (2025)

1. čtení – Sk 15,1-2.22-29

Rozhodl Duch Svatý i my, že vám nemá být ukládáno žádné další břemeno kromě těchto nutných věcí.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Někteří lidé přišli z Judska (do Antiochie) a poučovali bratry: „Nedáte-li se podle mojžísského zvyku obřezat, nemůžete dojít spásy.“ Pavel a Barnabáš se však s nimi dostali do hádky a úporně se s nimi o to přeli. Bylo proto rozhodnuto, aby se kvůli této sporné otázce Pavel, Barnabáš a někteří z nich odebrali k apoštolům a starším do Jeruzaléma. Tehdy se apoštolové a starší spolu s celou církevní obcí rozhodli, že ze svého středu vyberou několik mužů a pošlou je s Pavlem a Barnabášem do Antiochie, totiž Judu, kterému říkali Barsabáš, a Silu - vedoucí muže mezi bratry. A po nich poslali toto psaní: „Apoštolové a starší posílají bratrský pozdrav bratrům v Antiochii, Sýrii a Kilíkii, obráceným z pohanství. Dověděli jsme se, že vás někteří lidé z našeho středu znepokojili a popletli svými řečmi, ačkoli k tomu nedostali od nás žádné pověření. My jsme se tedy nyní jednomyslně rozhodli, že vybereme některé muže a pošleme je k vám zároveň s naším drahým Barnabášem a Pavlem, lidmi, kteří nasadili svůj život pro našeho Pána Ježíše Krista. A tak jsme vypravili Judu a Silu, aby vám to vyložili ještě ústně. Rozhodl totiž Duch Svatý i my, že vám nemá být ukládáno žádné další břemeno kromě těchto nutných věcí: vyvarovat se toho, co bylo obětováno modlám, krve, masa z udušených zvířat a smilstva. Budete-li se těchto věcí chránit, jednáte správně. Bud'te zdrávi.“

Mezizpěv – Žl 67,2-3.5.6+8

At' tě, Bože, velebí národy, at' tě velebí kdekterý národ!

Nebo: Aleluja.

Bože, bud' milostiv a žehnej nám,
ukaž nám svou jasnou tvář,
kéž se pozná na zemi, jak jednáš,
kéž poznají všechny národy, jak zachraňuješ.

Necht' se lidé radují a jásají,
že soudíš národy spravedlivě
a lidi na zemi řídíš.

At' tě, Bože, velebí národy,
at' tě velebí kdekterý národ!
Kéž nám Bůh žehná,
at' ho ctí všechny končiny země!

2. čtení – Zj 21,10-14.22-23

Ukázal mi svaté město, jak sestupuje z nebe.

Čtení z knihy Zjevení svatého apoštola Jana.

Anděl mě přenesl v duchu na velikou a vysokou horu a ukázal mi svaté město, Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha a září Boží vznešeností. Jiskřilo jako nejvzácnější kámen, jako křišťálově (průhledný) jaspis. Mělo silné a vysoké hradby s dvanácti branami, na nich dvanáct andělů a jména nadepsaná na nich jsou jména dvanácti izraelských kmenů. Tři brány (ležely) k východu, tři brány k severu, tři brány k jihu a tři brány k západu. Městské hradby mají dvanáct základních (kamenů) a na nich dvanáct jmen dvanácti Beránkových apoštolů. Chrám jsem v něm však neviděl, neboť Pán Bůh vsevládný a Beránek - to je jeho chrám. A toto město nemá zapotřebí ani slunce, ani měsíce, aby ho osvětlovaly, protože ho ozařuje Boží velebnost. Jeho světlem je Beránek.

Zpěv před evangeliem – Jan 14,23

Aleluja. Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, praví Pán, a můj Otec bude ho milovat a přijdeme k němu. Aleluja.

Evangelium – Jan 14,23-29

Duch Svatý připomene vám všechno, co jsem vám řekl já.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek. Kdo mě nemiluje, nezachovává moje slova. A (přece) slovo, které slyšíte, není moje, ale mého Otce, který mě poslal. To jsem k vám mluvil, dokud ještě zůstávám u vás. Ale Přímluvce, Duch Svatý, kterého Otec pošle ve jménu mému, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno ostatní, co jsem vám řekl já. Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne ten, který dává svět, já vám dávám. At' se vaše srdce nechvěje a neděsí. Slyšeli jste, že jsem vám řekl: 'Odcházím' a '(zase) k vám přijdu.' Kdybyste mě milovali, radovali byste se, že jdu k Otci, neboť Otec je větší než já. Řekl jsem vám to už ted', dříve než se to stane, abyste uvěřili, až se to stane.“

Homilie

Drazí bratři a sestry,

dnešní evangelium začíná jednoduchými, ale zásadními slovy: „Pokud mě milujete, budete zachovávat má přikázání.“

A pak Ježíš přidává slib, který je v dnešní době výjimečně aktuální: „Pokoj svůj vám dávám. Ne jako dává svět, já vám dávám.“ Ve velikonoční době se nám stále připomíná, že Ježíš žije.

Ale otázka zní: Co to znamená v našem konkrétním životě?

V tom našem obyčejném týdnu mezi prací, rodinou, stresem, nejistotou a zmatkem?

1. Milovat Krista není jen cit – je to rozhodnutí a životní směr.

Ježíš neříká: „Pokud mě milujete, mluvte o tom hezky.“

Říká: „Zachovávejte má slova.“

Pro dospělého člověka to není abstraktní fráze.

Je to výzva k *věrnosti, konkrétnosti, jednotě slov a činů*.

Láska k Bohu se projevuje:

- tím, jak mluvíme doma;
- jak se rozhodujeme v těžkých chvílích;
- jak se chováme k těm, kdo nám lezou na nervy;
- jak odpouštíme.

Je to každodenní poslušnost z lásky, ne z povinnosti.

Protože víme, že On nás miloval první.

2. Pokoj – ne iluze bezproblémového života, ale síla v srdci.

Mnoho lidí hledá „klid“.

Ale často tím myslíme: „Ať už je konečně chvíli pokoj!“

Bez konfliktů, bez výzev, bez zmatku.

Ale Ježíš nemluví o útěku od reality.

On říká: „Dám vám pokoj, který svět nemůže dát.“ To je jiný druh pokoje:

- ne takový, který závisí na okolnostech,
- ale ten, který proměňuje srdce uprostřed nepokoje.

Ten pokoj nepřichází s úspěchem, ale s důvěrou.

Není hlasitý, ale hluboký.

Je to vědomí, že nejsem sám – ani v temnotě.

3.Duch Svatý – ne náhradník, ale skutečný Průvodce

Ježíš říká: „Poprosím Otce a dá vám jiného Přímluvce, aby s vámi zůstal navždy.“

Duch Svatý není jen krásná myšlenka.

Je to Boží přítomnost uvnitř člověka, konkrétní pomoc v konkrétních chvílích:

- když nevíš, co říct svému dítěti nebo manželce, manželovi,
- když přichází strach, únava, prázdnota,
- když se modlíš a cítíš jen ticho – a přesto trváš.

Duch Svatý *neodchází*, ani když my klesáme.

On je *ten tichý hlas*, který připomíná, že láska má vždy smysl, i když to hned nevidíme.

4. Jak tedy dnes odpovědět na evangelium?

Velikonoce nejsou jen slavností minulosti.

Jsou nabídkou nového života dnes.

- Miluj Ježíše ne sentimentem, ale rozhodnutím.
- Zachovávej Jeho slovo – ne jako břemeno, ale jako cestu ke svobodě.
- Pros Ducha Svatého, aby tě vedl – v každé situaci.
- A neztrácej pokoj – i když přijde bouře.

Protože skutečný pokoj není, když je všechno v pořádku.

Skutečný pokoj je Ježíšova přítomnost ve tvém srdci!

Prosme dnes Pána:

Pane Ježíši,

děkuji Ti za slib pokoje, který není závislý na tom, co se děje kolem.

Dej mi odvahu milovat Tě ne slovy, ale životem.

Uč mě důvěrovat Ti v každé nejistotě.

A naplň mě svým Duchem – protože bez Tebe to nezvládnu.

Amen.